

forslag har man valgt at angribe problemstillingen gennem fastsættelse af grænser for den tidsmæssige udstrækning af isolationsfængsling og ved præcisering af det, der kræver særlige grunde til isolationsfængsling, samt ved at stille skærpede krav til såvel anmodningers som kendelsers konkrete begrundelse. Alt sammen noget, der vil forbedre de sigtedes retsstilling.

Det, der nok vil give mest anledning til diskussion, er, at forslaget ikke definitivt sætter en ufravigelig overgrænse for den tidsmæssige udstrækning af isolationsfængsling, eftersom det har åbnet en ventil for, at det i ganske særlige tilfælde i forbindelse med de allervesteste forbrydelser vil være muligt at fravige den 3-måneders grænse, som forslaget opererer med. Her er det altså, at vægtskålen tipper over til fordel for hensynet til retshåndhævelsen, og det er vi i CD ikke helt utilfredse med.

Man bør jo mærke sig, at det i bemærkningerne til forslaget klart er anført, at der bliver tale om en meget begrænset dispensationsmulighed. At justitsministeren så mener, at konkrete anmodninger om isolationsfængsling ud over 3-måneders-grænsen skal forelægges Rigsadvokaten før forelæggelsen for retten, kan da godt undre lidt. Rigsadvokaten kunne jo udstede nogle generelle retningslinjer, som man da kunne forvente at anklagemyndigheden er i stand til at følge. Og i øvrigt er det jo rent faktisk domstolens opgave at vurdere, hvorvidt betingelserne er opfyldt.

Forslaget om obligatorisk kompensation for varetægtsfængsling i isolation er derimod ikke godt. Det kan da ikke være meningen, at den sigtede skal have mulighed for at skaffe sig en udmålingsrabat ved bevidst at modarbejde efterforskningen og mistænkeliggøre sig selv så meget, at han eller hun varetægtsfængsles i isolation.

I CD er vi da enige i, at isolationsfængsling i nogen grad vil medføre en strafafkorting, altså ud fra den almindelige dag for dag-afkorting for varetægtsfængsling, men at det sker med udgangspunkt i de almindelige regler for strafudmåling eller et konkret skøn og ikke efter matematiske særregler.

Med hensyn til vidnebeskyttelsesreglerne er vi meget glade for ethvert forslag, der går i den rigtige retning, så også det forslag kan vi støtte i CD.

Vi er altså hundrede procent enige i intentionerne. Det, vi ønsker i CD, er, at vi får en bedre udmøntning af de her regler, og at vi får

dette gjort og drøftet nøje under udvalgsbehandlingen.

Henrik Svane (RV):

Da vores ordfører ikke kan være til stede i salen, skal jeg fremføre følgende:

Det Radikale Venstre ønsker færre, kortere og mindre belastende isolationsfængslinger. Heldigvis har den internationale kritik, som har været rejst mod Danmark, allerede haft en effekt. Statistikken viser, at der faktisk bliver fængslet færre i isolation, også i kortere tid, siden kritikken kom offentligt frem. Det bevæger sig stille og roligt den rigtige vej.

Men vi synes fra radikal side, at det også er vigtigt, at vi fra lovgivningsmagts side giver signal om, at der skal noget mere turbo på den bevægelse, der er i gang, og vi vil altså gerne have færre, kortere og mindre belastende isolationsfængslinger.

I Det Radikale Venstre ville vi have foretrukket en model, hvor vi havde den absolutte overgrænse for varigheden af isolationsfængsling, som mindretallet i Strafferetsplejeudvalgets rapport beskrev. Det var det imidlertid ikke muligt at komme igennem med, og vi har derfor accepteret den foreliggende opstramning, således at vi får en generel overgrænse på 3 måneder for varetægtsfængsling i isolation med mulighed for forlængelse i ganske særlige tilfælde.

Det er vigtigt for os at slå fast, at disse ganske særlige tilfælde, hvor man kan udvide isolationsvarigheden til mere end 3 måneder skal håndhæves strengt, så det kun er i tilfælde, hvor man ikke kan beskyldte hjemlige myndigheder for at trække sagen i langdrag eller at bruge isolationsfængsling som et pressionsmiddel over for den tiltalte. Det skal være for at klare opklaringen og ikke for at udøve psykisk eller fysisk pres over for den indsatte.

Som lovforslaget ser ud nu, synes vi, det er acceptabelt. Det er et skridt i den rigtige retning, og det vil formentligt medføre, at den udvikling, vi allerede kan se, nu kommer til at gå hurtigere og får en bedre effekt end ellers.

De øvrige forhold, der er foreslået i forslaget, støtter Det Radikale Venstre uden betænkeligheder.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil koncentrere mig om isolationsdelen og henviser til, hvad jeg i øvrigt sagde, da vi be-